

[A. M. Hansen.]

dre, og bliver Sukkeret ikke afsat til Forbrugerne, vil det betyde Tab for Staten. Jeg kan derfor billige, at Forslaget har en Bestemmelse om, at et eventuelt Overskud skal kunne opsøres fra Statens Side til Dækning af eventuelle Udgifter, men jeg maa mene — i den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Clausager —, at denne Opsparing maa gaa ind i en Fond, og at et eventuelt Overskud i denne Fond, efter at Udgifterne er afholdt, bør komme Roedyrkerne til gode.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til en Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch fremkom med, idet ogsaa jeg maa beklage, at der paa eet Omraade ikke er opnaaet det, som tilsigtedes i den nu-gældende Lov, nemlig den ønskede Fragt-lettelse for de fjernere boende Roedyrkere. Efter hvad jeg har erfaret, har disse ikke opnaaet noget nævneværdigt. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nævnte $\frac{1}{8}$ af denne $\frac{1}{2}$ Ø.; det er jo meget lidt. Dette finder jeg uheldigt, for ikke at sige uretfærdigt, og jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes at overvinde Vanskelighederne paa dette Omraade — jeg ved, at de er store —, saaledes at et efter min Mening retfærdigt Krav kan blive imødekommet.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærkning om den Bemyndigelse, som Lovforslaget saavel som den gældende Lov giver Ministeren, en Bemyndigelse til om fornødent at regulere Roearalerne efter Sukkerbehøvet og efter Fabrikkerens Kapacitet. Den højtærede Minister sagde, at der ikke havde været Brug for denne Bemyndigelse sidste Aar, men han imødesaa, at der vilde blive Brug for den Bestemmelse, som ogsaa findes i det foreliggende Lovforslag, i indværende Aar. Jeg vil herom sige, at en saadan Regulering nødvendig skulde medføre en Indskrænkning af de hidtil dyrkede Arealer, og den skulde heller ikke gerne betyde en Flytning af Dyrkingen bort fra de Arealer, hvor Betingelserne er gunstigst for Sukkerudbytte og dermed for den bedste Rentabilitet. Men jeg vil nu ogsaa mene, at der ikke vil være Tale om en Reduktion af de i Fjor dyrkede Arealer; der vil vel kun blive Tale om en Regulering af nyttilkomne Arealer.

Baade det ærede Medlem Hr. Clausager og det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse har omtalt den Bemyndigelse, der gives Ministeren i Lovforslaget. Det er jo rigtigt, at det er en meget vidtgaaende Bemyndigelse, Ministeren har til at gribe ind paa snart

sagt alle Omraader. Men dette er jo en Nødvendighed, da vi befinder os i et lukket Marked. Jeg tror ikke, der er nogen stor Ængstelse for at give Ministeren denne Bemyndigelse, Erfaringerne fra den gældende Lov viser jo, med hvilken Forsigtighed den er brugt. Der er her administreret i det store og hele til alles Tilfredshed.

Jeg skal ikke modsætte mig Ønsket om at forhandle om Nedsættelse af et Rigsdagsudvalg; det er et Spørgsmaal, som vi jo kan drøfte nærmere i det kommende Udvalg. Jeg skal da slutte med at udtale Haabet om en hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Roedyrkerne venter med Spænding paa Resultatet. Og jeg vil gerne udtale det Haab, at Resultatet maa blive saaledes, at det baade produktionsmæssigt og beskæftigelsesmæssigt kan yde de bedst mulige Vilkaar for Sukkerproduktionen i det kommende Aar. Og hertil skal jeg tilsige mit Partis velvillige Medvirken.

Hans Hansen (Rørby): Vi staar jo med dette Lovforslag overfor en ny midlertidig Ordning, og denne Gang er det en Sukkerordning. Jeg havde i Fjor Lejlighed til at fremsætte en Del principielle Betragtninger imod det Lovforslag, som var fremsat den Gang, og som min Gruppe stemte imod. Naar nu dette Lovforslag er fremsat med nogle uvæsentlige Ændringer, i Tantiëmberegninger og med Hensyn til Prisen, og dertil i Forslagets § 3 en Bemyndigelse for Ministeren til at reducere de tegnede Roearaler, for saa vidt de skønnes at være for store, saa vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg tror, at en saadan Reduktion af Roearalerne er det af rent praktiske Grunde ganske umuligt at foretage, og naar man vil tage det i sin Haand at reducere Roearalerne, mener jeg, rent bortset fra, at vi er Modstandere af Princippet, at det er ganske uanstændigt at fremsætte et Forslag derom saa sent som den 15. Marts. Det maa blive noget Makværk, naar man nu saa sent prøver paa at gribe ind paa et Omraade, hvor man slet ikke kan danne sig et Skøn, alene af den Grund, at Svingningerne i Høstudbyttet er saa store, saaledes som det allerede er fremført af adskillige af de ærede Ordførere. Det er umuligt at foretage en Reduktion og umuligt at overse det, og det vil blive ganske nødvendigt, hvis Lovgivningen skal fortsættes, at nedsætte raadgivende Udvalg i et saadant Omfang, at den Fordel, Dyrkerne faar, alene af den Grund vil blive problematisk.

Den ærede Ordfører for Socialdemo-